

Jindra Víková

www.jindravikova.cz

Narodila se roku 1946 v Praze. Oba rodiče i starší sestra Jaroslava byli výtvarně nadaní - matka navrhovala vlastní modely oděvů, otec amatérsky maloval a jeho pozdní díla jsou řazena k Art brut.

Sama navštěvovala v letech 1960-1964 Střední odbornou výtvarnou školu na Hollarově náměstí v Praze a od roku 1964 studovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v ateliéru keramiky u prof. Otto Eckerta. Studia ukončila v roce 1970. Již během studia se provdala za elektroinženýra, člena beatnické skupiny a fotografa Pavla Baňku, se kterým spoluzaložila neodadaistický spolek Rozbřesk.

Roku 1973 byla vybrána do mezinárodní soutěže umělecké keramiky v italské Faenze, kde o několik let později získala jednu z hlavních cen. V roce 1983 se stala členkou prestižní mezinárodní organizace IAC (International Academy of Ceramics).

Přednášela po celém světě (Oregon, Atlanta, New York, Darmouth, Salem, New Jersey, Oaklandu, v australské Canbeře) a od roku 1986 se pravidelně zúčastňovala mezinárodních keramických sympozií a výstav. V roce 1992 strávila jako hostující pedagog jeden školní semestr v Michiganu a o rok později učila dva semestry v ateliéru keramiky na Ohio University v Athens a dva měsíce v College of Art na Maryland Institute. V roce 1997 strávila společně s manželem půl roku v Sitka Center for Art and Ecology v Oregonu, který významně ovlivnil další tvorbu obou umělců.

Kromě ocenění z Faenzy získala Jindra Víková vysoká ocenění za svou práci v Japonsku, Švýcarsku, Itálii, Francii, Iráku a Jižní Korei. Její díla najdeme v Národní galerii v Praze, v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Museu Kampa, ale i a v dalších velkých galeriích po celém světě.

Přestože se Jindra Víková v počátcích své tvorby profilovala především jako sochařka vyjadřující se v keramické hlíně, v závěru končícího milénia začíná postupně používat i jiná média. Za poslední dekádu se vyvinula v přirozeně multimediální umělkyni, která senzitivně zpracovává nejrozumnější podněty.

Její dcerou je výtvarnice a spisovatelka Markéta Baňková.

